

mihael

KAPELANIJA SV. MIHAELA ARKANDELA MUP - SJEDIŠTE I RAVNATELJSTVO POLICIJE

PETA NEDJELJA KROZ GODINU

*VI STE SVJETLOST
SVIJETA*

mihael

4 / 2020.

**LISTIĆ POLICIJSKE KAPELANIJE
SV. MIHAELA ARKANĐELA
MUP - SJEDIŠTE I
RAVNATELJSTVO POLICIJE**
Godište XV. (2020.), Broj 4 (434)
PETA NEDJELJA KROZ GODINU ,
9. VELJAČE 2020.

Kontakt:
vič. Željko Rakošec, policijski kapelan
tel.: 22 712, 85 682;
e-mail: zrakosec@mup.hr

Vinko Bakula, pomoćnik kapelana
tel.: 88 853, 82 805;
e-mail: vbakula@mup.hr

Naslovna stranica:
Crkva sv. Nikole nalazi se na brežuljku na krunidbenom
polju Prahuljama kod Nina
<http://www.kulturni-turizam.com>

VELJAČA

Ned	9.	PETA NEDJELJA KROZ GODINU Skolastika; Apotonija. Sunčana
Pon.	10.	Alojzije Stepinac , Vjekoslav, Vilim
Uto.	11.	Gospa Lurdska; Dan bolesnih
Sri.	12.	Eulalija; Melecije, Damjan, Zvonimir
Čet.	13.	Katarina Ricci, Blaženka
Pet.	14.	Valentin; Zdravko
Sub.	15.	Klaudije; Vltomir; Onezim

MEDITACIJA
Sol i svjetlo 3

SLUŽBA RIJEČI -

UVOD U ČITANJA
Svjetlo nam treba 4

ČITANJA
Vi ste svjetlost svijeta 6

HOMILIJA
Sol zemlje i svjetlo svijeta 9

KATEHEZA
Biblija 10

Mali vjeronaučni leksikon 13

PRIČA
Gledaj kamo ideš 14

NAJAVA
Hodočašće u Lourdes 15

NAŠI POKOJNI 16

Sol i svjetlo

Vjera nije privatna stvar, nego ima posljedice u svim segmentima čovjekova života. Stoga je nepravda i nasilje ako se od kršćana zahtijeva da se u društvenom ili političkom djelovanju odreknu svoje vjerske opredijeljenosti.

Napokon trebamo stvoriti mentalitet nenametljivoga ponosa koji će nam posvijestiti istinu o bogatstvu koje nam je Bog darovao i koje po nama želi dati svim ljudima.

Nemamo nikakva prava svjetlo, koje Bog po sakramentalnom životu razgara u nama, sakriti od drugih ljudi.

Dužni smo biti svjedoci. Dužni smo biti putokaz. Dužni smo biti začim ovoga svijeta.

Dužni smo djelovati u svijetu surađujući s Duhom Božjim jer se naše djelovanje ne smije temeljiti na mudrosti ljudskoj, nego na snazi Božjoj.

Služba riječi 274/14

**11. VELJAČE
SPOMENDAN
BLAŽENOG
ALOJZIJA STEPINCA**

<http://infozona.hr>

Kršćani ne mogu samo svojim sposobnostima biti svjetlo svijetu, već ako dopuste da njih same prosvijetli Krist, onda oni u svijet unose ne svoje već Kristovo svjetlo. Božja ljubav treba biti u ljudskom srcu, ali ona se također treba očitovati i djelima ljudsko-božanske ljubavi prema van.

Kada će narodu zasjati svjetlost?

Prorok Izaija govori o pravoj religioznosti. On u sebi osjeća Božji glas koji ne želi ušutkati. Izaija javno razobličuje religijski formalizam povratnika iz progonstva koji zapostavljaju i zanemaruju rast čovječnosti. Zbog toga svraća pozornost na potrebne i potlačene ljude. Prorok je mišljenja kako se religijski predvodnici naroda ne bi smjeli upuštati u organizaciju i manifestaciju religijskih svečanosti, ako one ne potiču na zbiljsko karitativno djelovanje, jer bi to bila

karikatura zajedništva naroda s Bogom. Na to bi trebali paziti svi, jer ne može se očekivati Božji blagoslov ni osobna sreća, ako se čini nepravda, budući da Stvoritelj jednakom ljubavlju voli sva svoja stvorenja te želi da ta sveobuhvatna ljubav bude prisutna i u narodu. Božanska pedagogija je postupna. Bog preko proroka najprije zabranjuje tlačenje, a potom potiče na pritjecanje u pomoć onima koji su u bližem rodu ili pripadnicima svog naroda, jer oni najočitije i najvidljivije vane za pomoć, da bi se tako u čitavom narodu s vremenom razvijala i rasla univerzalna sveobuhvatna i nesebična ljubav. Ako se u narodu bude vodila briga za siromašne i stradalnike, onda se svi mogu nadati kako će za sve procvasti pravda. U narodu će tada dolaziti do izražaja istinsko svjetlo života koje će ga voditi pravom blagostanju i miru. Tada nitko neće mrmljati tužeći se na Boga kako ih je i on zaboravio, jer kad u narodu ne bude "ispruženog prsta", tj. kad ne bude prijetnje, prijezira ni tiranije nad bližnjima tada će u narodu zasjati svjetlost kao u sunčano podne, govori Bog preko proroka Izaije i nama danas.

Vjera se temelji na Božjoj snazi

Apostol Pavao je svjestan kako nije odviše teško u srcima ljudi zapaliti vatru čovjekoljublja i bogoljublja, ali je zahtjevno i teško podržavati da to zaživi i donosi plodove. Tako nakon desetak godina od svog boravka u Korintu Pavao piše svoju Prvu poslanicu utemeljenoj zajednici vjernika zbog toga što njegov navještaj evanđelja nije uhvatio dublje krojenje. Za ovu nedjelju imamo samo ulomak iz kojeg je razvidno kako Pavao govori da njemu nije do blještave rječitosti, govorničkog umijeća ni beskrajnog nadmudrivanja, već da mu je najviše stalo do "ludosti križa", do navještaja ljudsko-božanske raspete ljubavi koja se u Isusu Kristu dokazala kao put oslobođenja, očovječenja i spasenja. Pavlu je bilo poznato kako u svakom lučkom gradu pa i u Korintu prolaze i odlaze putnici, trgovci, vojnici te da podzemlje obavlja svoje poslove. Među takvima moguće je u naviještanju evanđelja doživjeti neuspjeh i razočaranje, ali on ima smionosti i hrabrosti biti ustrajan pa i pismeno naviješta Isusovu spasonosnu ulogu koja je potvrđena mukom i smrću na križu te slavnim uskrsnućem. To je za Pavla bitno pa zato Korinćanima, uz ostalo, piše: "Da se vjera vaša ne temelji na mudrosti ljudskoj nego na sili Božjoj." To znači da su povjerovali ne zbog zavodljivog sjaja propovjednikove (Pavlove) riječi već zbog djelovanja milosne snage Duha Božjega, pa trebaju iz tog razloga biti logičniji te dosljedno i ustrajno rasti u vjeri.

"Sol zemlje" i "svjetlost svijeta"

Ulomak iz Evanđelja po Mateju govori o veoma važnoj ulozi kršćana u svijetu. Evanđelist navodi da je Isus za one koji u njega vjeruju rekao: "Vi ste sol zemlje", "vi ste svjetlost svijeta". Prisjetimo li se kako je uloga soli u doslovnom smislu popravljati ukus hrane i očuvati je od kvarenja, onda nam biva jasno kako Isusove riječi treba shvatiti u prenesenom, duhovnom značenju. Zadaća kršćana je štiti čovječanstvo od pokvarenosti i truleži. Kako? Oni trebaju svijetu upozoravati na zdrava, humana, općevažeća načela etike i morala koja su nužna za održavanje i unaprjeđenje "kulture života" i "civilizacije ljubavi". Biti "svjetlost svijeta" znači unositi nadu u beznađe, smisao u besmisao, istinu u laž. Ako kršćani žele biti dosljedni Isusovim izjavama, onda ne smiju bježati od svijeta već trebaju oslušivati: Što taj svijet traži? Gdje traži? Što pronalazi?, pa mu kroz to ukazivati i ponuditi svjetlo ljudsko-božanske čovječnosti. Otkriti i prihvatiti Božju ljubav po Isusu Kristu znači i živjeti u svjetlu, znači zračiti tim svjetlom i drugima. Zato Isus u evanđelju veli: "Neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima", jer kad ljudi vide djela kršćana prožeta nesebičnom i sveobuhvatnom ljubavlju, tada ne slave dotičnu osobu, već "Oca koji je na nebesima."

Ivo Martinić Glas Koncila 6 / 05.

Prvo čitanje:

Iz 58, 7-10

*Sinut će poput zore tvoja svjetlost.***Čitanje Knjige proroka Izaije**

Ovako govori Gospodin:
 „Podijeli kruh svoj s gladnima,
 uvedi pod krov svoj beskućnike,
 odjeni onog koga vidiš gola
 i ne krij se od onog tko je tvoje krvi.
 Tad će sinut poput zore tvoja svjetlost
 i zdravlje će tvoje brzo procvasti.
 Pred tobom će ići tvoja pravda,
 a slava Gospodnja bit će ti zalaznicom.
 Vikneš li, Gospodin će ti odgovorit,
 kad zavapiš, reći će: 'Evo me!'
 Ukloniš li iz svoje sredine jaram,
 ispružen prst i besjedu bezbožnu,
 dadeš li kruha gladnome,
 nasitiš li potlačenog,
 tvoja će svjetlost zasjati u tmuni i
 tama će tvoja kao podne postati.“

Riječ Gospodnja**Otpjevni psalam**

Ps 112, 4-8a.9

Čestitima sviće ko svjetlost u tami.

Čestitima sviće ko svjetlost u tami:
 milostiv, milosrdan i pravedan Gospodin.
 Dobro je čovjeku koji je milostiv
 i daje u zajam,
 koji poslove svoje obavlja pravedno.

*****

Dovijeka neće on posnuti:
 u vječnome će spomenu biti pravednik.
 Žalosne se vijesti neće bojati,
 stalno je njegovo srce uzdajući se
 u Gospodina .

*****

Postojano mu je srce, ničeg se ne boji.
 On rasipno dijeli, daje sirotinji:
 pravednost njegova ostaje dovijeka,
 njegovo će se čelo slavno uzdići .

*****

Drugo čitanje

1Kor 2, 1-5

Navijestih vam svjedočanstvo Krista raspetoga.

Početak Prve poslanice sv. Pavla apostola Korinćanima

Kada dođoh k vama, braćo, ne dođoh s uzvišenom besjedom ili mudročću navješćivati vam svjedočanstvo Božje jer ne htjedoh među vama znati što drugo osim Isusa Krista, i to raspetoga. I ja priđoh k vama slab, u strahu i u veliku drhtanju. I besjeda moja i propovijedanje moje ne bijaše u uvjerljivim riječima mudrosti, nego u pokazivanju Duha i snage da se vjera vaša ne temelji na mudrosti ljudskoj, nego na snazi Božjoj.

Riječ Gospodnja**Evandjelje**

Mt 5, 13-16

Vi ste svjetlost svijeta.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

Uono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

- *Vi ste sol zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što nego da se baci van i da ljudi po njoj gaze.*

- *Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad što leži na gori. Niti se užiče svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima.*

Riječ Gospodnja

Sol zemlje i svjetlo svijeta

Na životnim putovanjima može se lako dogoditi zamjena vrijednosti. Ima o tome više priča, a sve završavaju poukom što je pravo bogatstvo u životu.

Potruga za izgubljenim blagom

Neki su pustolovi u dalekoj zemlji otkrili veliku količinu zlatnih predmeta i dragoga kamenja. Toga je bilo toliko da se moglo govoriti o pravom bogatstvu. To je bilo zapravo davno izgubljeno blago na koje su mnogi i zaboravili. Ovi su bili uporni i uspjeli su ono što nikome nije. Kada su našli sanduke pune dragocjenosti bili su najsretniji ljudi na svijetu. Sav njihov trud sad se isplatio. Sve uloženo vrijeme sad je dobilo smisao. Bili su sigurni da će im se od sada svi diviti i veličati njihovu snalažljivost i uspješnost. Ali, pri povratku nastale su poteškoće. Nisu mogli naći put kojim su došli. Više su se puta vraćali na isto mjesto. Najgore je bilo to što su izgubili orijentaciju. Zatekli su se u pravoj pustinji, a da nisu znali kamo krenuti. Sunce je nemilosrdno pržilo, a pustinji se nije vidjelo kraja. Još gore je bilo to što im je preostalo samo malo vode. Sad im

hrana nije bitna, nego su bili užasno žedni. Kad je nestalo i posljednje kapi, uhvatila ih je strašna tjeskoba i strah. Svi predmeti od zlata i dragog kamenja nisu im ništa značili. Sad bi dali sto zlatnika, ma što sto - tisuću zlatnika bi dali za bocu vode, bocu najobičnije vode! I što je vrijeme više odmicalo padala je vrijednost zlata, a vrtoglavo je rasla vrijednost vode.

Ne treba dugo tražiti primjere koji govore da ovakve priče nisu bajke. Mnoštvo je ispričanih i neispričanih životnih priča koje govore o prolaznosti zemaljskih stvari. Ljudi se vrte u krug misleći da u onome što posjeduju, imaju golemo bogatstvo. A postoje trenuci kad bi čovjek sve dao za kap života. Jedina prava vrijednost je život. Tu vrijednost treba otkrivati i čuvati. Zato kaže Isus da čovjek ništa nema od toga da cijeli svijet stekne, a životu svome naudi. Svijet u kojemu živimo često znade zamijeniti vrijednosti. Ni vjernici nisu pošteđeni te napasti, pa ono što je sporedno postane glavno, stvarima kojima se ljudi trebaju služiti, počinju se klanjati. Tako je s novcem koji treba biti olakšanje međuljudskih odnosa. On je samo zamjena za ono što ti je potrebno za život. A zbog pohlepe, postane razlog svađe i nepravde kad ga se ima bez razloga, potrebe i pokrića. Tako je i s vozilima koja bi trebala biti samo sredstvo prijevoza, a ona postanu razlog rasipnosti i škrtosti.

Biti upadljivi po dobrim djelima

U takav svijet u kojemu važno postaje sporedno, a nevažne stvari postaju kao da su najvažnije na svijetu, u takav naš svijet dolazi nam riječ Gospodnja. Isus se obraća najprije svojim učenicima. Isusovi učenici trebaju prvi čuti njegovu poruku i svjedočanstvom života mijenjati svijet na bolje. Sol je i u Isusovo vrijeme bila životno važna. Služila je u Hramu jer su njome čišćene žrtve koje su se prinosile. Znademo da je sol dragocjena ne samo kao dodatak hrani i kao sredstvo koje sprječava trulež. Sol je jednostavno korisna i potrebna za život. Kao stoje s njom uspoređivan židovski Zakon, tako Isus uzima svjetlost i sol da istakne odgovornu zadaću učenika u odnosu prema svijetu u kojemu žive. Kao što sol ne može biti neslana, tako ni Isusov učenik ne može sakriti svoju bit. Može se sakriti,

ali onda gubi svoju narav. Željati biti neprimijećeni kao Isusovi učenici, isto je nemoguće kao sakriti grad koji se nalazi na vrhu brda. Svjetlo i postoji zato da svijetli svima. Tako i kršćani trebaju biti upadljivi po pouzdanju u Boga i po dobrim djelima. Iako možemo skromno misliti da nismo ništa bolji od drugih, Evanđelje jasno kaže da ne možemo sami od sebe određivati smisao našega bića.

Isus nam je omogućio potragu za izgubljenim blagom. Ustvari, za vrtom! Mi smo u potrazi za izgubljenim rajem. Ljudska nas slabost sili da gledamo na sebe i svoje probitke. Kristova mudrost traži da idemo za njim sve do znaka križa, jer, kako kaže Pavao, pobjeda i spasenje ne leži u mudrosti i snalažljivosti ljudskoj, nego u snazi Božjoj.

Služba riječi 262/11

<https://croexpress.eu>

Opći uvod u Bibliju

Pristup Bibliji

Povijesni i zemljopisni okviri Biblije

Sva je Biblija povijesno i geografski uvjetovana. To je njezina osobitost među svim ostalim religioznim knjigama čovječanstva: njezina je misao duboko ukorijenjena u vrijeme i u tlo na kojem je niknula. Zato je Biblija nerazumljiva bez svoga povijesnog i zemljopisnog okvira.

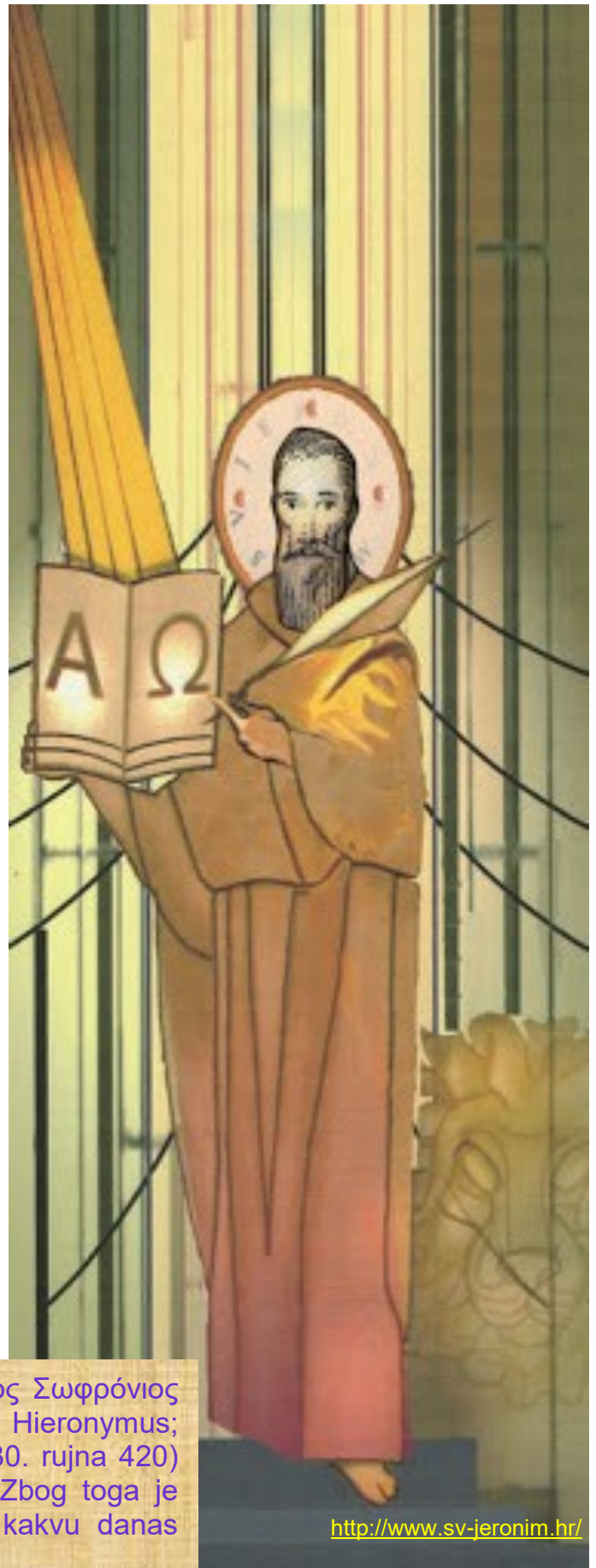
Od vremena Abrahamova, kad zapravo počinje biblijska povijest, pa sve do Otkrivenja, koje je puno povijesnih prisjećanja i natuknica, biblijska je misao uklopljena u zbivanja na starom Srednjem istoku. Arheološka iskapanja u Egiptu, Mezopotamiji i Palestini osvijetlila su mnoge biblijske stranice. Biblijskom poviješću i misaonošću odlučuju sve migracije, invazije, dizanja i padovi okolnih naroda, usponi i katastrofe različitih imperija - sve se to odrazilo ne samo u povijesti Izraela nego i u razvoju religiozne biblijske poruke. Dovoljno je samo spomenuti doba kralja Nabukodonozora, pad Jeruzalema god. 587. i babilonsko

izgnanstvo: suvremena arheološka otkrića osvijetlila su mnogo toga što smo do sada znali samo iz biblijskih knjiga (2 Kr, Jr, Ez i dr.).

Biblijska se povijest odvijala na području koje obuhvaća više-manje sav stari Srednji istok: u Mezopotamiji, Egiptu, a nadasve od XIII st. pr. Kr. u Palestini. Paradoksalno, Palestina, zemlja koju je Izrael primio u baštinu, dobila je ime po zakletim neprijateljima Izraela, Filistejcima (Pelištim). U Bibliji se ta zemlja zove, prema starosjediocima, Kanaan; zatim zemlja Izraelova (1 Sam 13,9 i Ez 7,2); Sveta zemlja (Zah 2,16); Obećana zemlja (Heb 11,9); Zemlja (Mt 5,4) i konačno Judeja (Lk 1,5; Dj 10,37), po glavnoj pokrajini koja je sa središnjim gradom Jeruzalemom i u starini (do Nabukodonozora god. 587) i u rimsko vrijeme (do god. 70. po Kr.) sačuvala barem neku samostalnost. Biblijska misaonost, pojmovanje i slikovitost govora duboko su ukorijenjeni u palestinski krajolik.

Postupnost religiozne misli u Bibliji

Da bi se ispravno ocijenio religiozni sadržaj Biblije, treba imati na umu i postupnost njezine religiozne misli. I vjernici Biblije, koji u njoj nalaze Božju objavu, smatraju da je u njoj religiozna misao dana i u okvirima ljudskog razmišljanja; ono ima svoju povijest, a u njemu sudjeluju i pojedinci i zajednica, i epohe, i susreti sa susjednim religioznim mišljenjem itd. Svakako postoji razvoj od kolektivne religioznosti u doba cvata monarhije od X. st. dalje pa do izvijanja individualne pobožnosti u doba narodnih katastrofa, pod utjecajem velikih proroka Jeremije i Ezekielu u VI st. i dalje. Postoji usavršenje bogospoznanja od Abrahamova Boga Svesilnog do Kristova Oca na nebesima; od samoobjave Božje u Izl 3,14 do „Bog je ljubav“ u 1 Iv 4,16. Ni bračni moral nije u Bibliji odjednom formuliran: Krist ispravlja kriva shvaćanja koja su dugo tolerirana: Mt 5,27 sl i 19,1-9. Velik je raspon od početnih, vrlo nejasnih predodžbi prekogrobnosti koje se skrivaju u starozavjetnoj riječi i pojmu Šeol (što smo mi češće, možda manje točno ali nama prilagođeno, preveli Podzemlje) pa do novozavjetnih izraza kojima se, osobito na temelju Kristova uskrsnuća, opisuje život vječni: 1 Kor 15. Dugo je sazrijevala Kristova „nova“ zapovijed (Iv 13,34) od usko shvaćene ljubavi prema bližnjemu-sunarodnjaku u Lev 19,18 do zapovijedi ljubavi prema neprijateljima u Mt 5,44 i Lk 6,27.35. Uskogrudno nacionalističko shvaćanje Boga u Starom zavjetu preobražava se u univerzalističke

Sveti Jeronim Dalmatinac (grčki: Εὐσέβιος Σωφρόνιος Ἱερώνυμος, latinski: Eusebius Sophronius Hieronymus; Stridon u Hrvatskoj, oko 347. - Betlehem, 30. rujna 420) preveo je Bibliju na govorni latinski jezik. Zbog toga je prijevod dobio ime Vulgata. To je Biblija kakvu danas poznajemo.

<http://www.sv-jeronim.hr/>

navještaje proroka, osobito u divnom završetku Jonine knjige, dok konačno Krist ne navijesti Boga „koji čini da njegovo sunce izlazi nad zlima i dobrima...” (Mt 5,44). Najzrelija pak formulacija zakona ljubavi u jedno spaja ljubav prema Bogu i prema bližnjemu: od Isusovih pouka (osobito u Mt 22,34-40; Mk 12,28-38; Lk 10,25-28) pa do Ivanove formulacije: „Ako netko tvrdi: ‘Ljubim Boga’, a mrzi svoga brata, lažac je...” (1 Iv 4,20-21).

Tu činjenicu postupnosti religiozne misli u Bibliji svi uočavaju: jedni u tom gledaju puku evoluciju, a drugi koji Bibliju primaju i kao svjedočanstvo, u tom razvoju gledaju, kako bibličari vole reći, božansku pedagogiju ili, kako se izrazio u IV. st. Ivan Zlatousti, Božju susretljivost koja se prilagođuje čovjeku.

Biblija u kršćanskim zajednicama

Kršćanske zajednice, katolička, pravoslavna i protestanske, smatraju Bibliju u određenom smislu vjeroobvezatnom, smjerodavnom za život. Na temelju same Biblije ističu tri temeljna njezina svojstva: ona je knjiga u specifičnom smislu nadahnutu, inspirirana, crkvena, kanonska, spasiteljski istinita. Posljednji dokument u kojem je . Katolička crkva izložila svoj temeljni stav prema Bibliji jest Konstitucija II. Vatikanskog koncila o Objavi. Biblija se sama predstavlja kao nadahnutu knjiga, odnosno da joj je, uz njezine ljudske

autore, začetnik Bog. Na to upozorava uvod proročkih govora: „Ovako govori Jahve Gospod“ i zaključak: „Neum Jahve – riječ je Jahvina.“ Sam Isus Krist pozivao se na Stari zavjet kao na Božju riječ (npr. Mt 22,23), a tako i apostoli. Izričito to formulira sv. Pavao u 2 Tim 3,16-17 (usp. 2 Pt 1,20): „Svako je Pismo od Boga nadahnuto, grčki: theopneustos, bogoduho, i korisno za pouku, za prekoravanje, za popravljivanje i odgajanje u pravednosti da čovjek Božji bude savršen, opremljen za svako djelo ljubavi (doslovno za svako dobro djelo).“ Od svog početka Crkva je i apostolskim spisima, evanđeljima i poslanicama, pridavala takav autoritet, kako svjedoči 2 Pt 3,15-16 i prvi popisi biblijskih knjiga, npr. Muratorijev fragment. Crkvenost ili kanonicitet Biblije sastoji se u tom da se u Bibliju, kao zbirku svetih knjiga, računaju samo one koje se takvima odvajkada priznaju u Crkvi, koja ih prima, čuva i tumači kao knjige koje su njoj napisane. A ona u njima traži nadasve spasiteljsku istinu, ili „znanost spasenja“ (usp. Lk 1,77), na što upućuje navedeni tekst 2 Tim 3, 16-17 i Rim 15,4. Dakako, taj stav kršćanskih zajednica o bogoduhosti Biblije ne isključuje, nego još više naglašava i njezinu ljudsku uvjetovanost. Zbog toga veliki biblijski instituti znanstveno istražuju Bibliju u njezinoj mnogostrukoj uvjetovanosti: povijesnoj, zemljopisnoj, literarnoj itd.

Duda, Kresina Tomić, *Opći uvod, uvodi i napomene uz pojedine knjige, Biblija Stari i Novi zavjet*, KS, Zagreb, 1987., str. 4-6

Mali vjeronaučni leksikon

Kajin

Kajin, (hebrejski, קַיִן *qajin*: vjerojatno kovač), prema Bibliji, najstariji sin Adama i Eve. Kako je žrtva brata mu Abela bila primljena, a njegova nije, ubio je Abela, a zatim morao lutati unaokolo bez pokoja. Zbog ubojstva Jahve ga je žigosao; „Kajinov žig“ bio je znak njegova nedjela i zaštitni znak protiv krvne osvete. Možda je priča o Kajinu etiologija kojom se tumači nomadski način života, opora ćud i običaj plemenskoga tetoviranja Kenijaca (na krajnjem jugu Palestine). Motiv bratoubojstva i sam Kajin predmet su umjetničkih prikazâ (tragedija Kajin G. Byrona).

Kalež

Kalež, mletački *calese*; latinski *calix*, čaša, čaša posebna oblika koja se u kršćanskom bogoslužju upotrebljava za posvećenje vina. Sastoji se od triju glavnih dijelova: čaše (latinski *cuppa*), čvora (latinski *nodus*) i podnožja. U prvim stoljećima kršćanstva kao kalež su se upotrebljavali svi oblici kućnih čaša. Već od IV. st. bili su zabranjeni drveni, stakleni i koštani kaleži, a papa Grgur Veliki oko 600. odredio je da kaleži moraju biti od plemenitih kovina. Ovisno o bogatstvu crkava ili darovatelja te o stilskome razdoblju, kaleži su se ukrašavali, a često su bili remek-djela zlatarske i cizelerske umjetnosti, osobito u doba gotike i rane renesanse. Kalež je redovito od plemenitih kovina, a unutrašnjost čaše uvijek je pozlačena. U doba predromanike i romanike čaša je imala oblik polukugle, masivan čvor i nisko, široko podnožje; redovito je bila ukrašena graviranim motivima, emajlom, dragim kamenjem i koraljima. Od XII. st. između podnožja i čaše umetao se držak s nizom prstenova. U doba gotike kalež je postajao sve viši i uži; podnožje i držak raščlanjivali su se, a ukrasi su najčešće bili sitni gravirani ili skulpturalni (apstraktni, geometrijski, biljni, figuralni i arhitektonski) ornamenta od istoga materijala od kojega je i kalež (zlato, srebro, pozlačena bronca). U renesansi se oblici smiruju; u baroku se omjeri kaleža uvećavaju, ukrasi postaju bujnijima, osobito na dršku (glavice anđela, svetački likovi). U razdoblju rokoka cijeli je kalež prekriven bogatom ornamentikom, dok klasicizam primjenjuje jednostavnije motive. U XIX. st. izrađivali su se kaleži u svim povijesnim stilovima, najčešće u reduciranoj gotici.

Gledaj kamo ideš

U Japanu su se u staro vrijeme, upotrebljavale svjetiljke od bambusa zaštićene kartonom, u kojima su gorjele svijeće. Nekom slijepcu koji je posjetio prijatelja, ovaj je na odlasku dao takvu svjetiljku da je ponese kući.

„Meni ne koristi svjetiljka“, reče slijepac, „svjetlo i noć za mene su ista stvar“.

„Znam da ne koristi tebi“, odgovori prijatelj, „ali bez svjetiljke netko bi se mogao zaletjeti u tebe, zato je uzmi“.

Slijepac se tako uputi sa svjetiljkom, ali nije daleko odmakao kadli se sudari s nekim i začuje zapomaganje. „Gledaj malo kamo ideš!“ povika slijepac. „Zar ne vidiš svjetiljku?“

„Tvoja je svjetiljka ugašena, brate“, odgovori putnik s kojim se sudario.

Tko ne poznaje ohole ljude koji drsko hode svijetom ne opažajući da su slijepci oni koji nose ugašene svjetiljke?! Pa ipak mnogi od njih traže da ih oslovljavaju s: „učitelju“, „doktore“, „uvaženi“.

28. vojno-policijsko hodočašće u Lourdes

12. - 19. svibnja 2020.

Najvažnije obavijesti

Cijena smještaja u hotelu:

2.350,00 kuna - (uključeno: 4 puna pansiona, 1 polupansion, zajednička fotografija, boravišna pristojba, putno zdravstveno osiguranje, akreditacija i službena oznaka 60. PMI-a).

Mogućnost doplate za jednokrevetnu sobu: 800,00 kuna po osobi

Cijena smještaja u vojnom kampu - taboru:

850,00 kuna

Boravak u vojnom kampu - taboru je isključivo u odori.

U kampu je smještaj u šatorima, pa hodočasnici moraju ponijeti ručnike, vreću za spavanje, pokrivač i manji jastuk.

Na hodočašće se mogu prijaviti djelatnici MUP-a RH i članovi njihove uže obitelji (supruga/suprug, djeca starija od 15 godina, roditelji, braća, sestre).

Prema suglasnosti ministra unutarnjih poslova hodočasnici, **djelatnici MUP-a RH, imaju pravo na plaćene slobodne dane, bez dnevnica, u razdoblju** od 11. do 20. svibnja 2020. godine.

Prijevoz hodočasnika do Zagreba i iz Zagreba organiziraju Policijske uprave, osim za djelatnike MUP-a sjedište, Ravnateljstva policije, Policijske akademije i PU zagrebačke.

Na hodočašće se putuje u civilnoj odjeći, a policijski službenici moraju ponijeti odoru (bez oružja).

U slučaju odustajanja od putovanja potrebno je odmah obavijestiti Samostalnu službu za suradnju s Vojnim ordinarijatom u RH. Vojni ordinarijat osigurava povrat 80% uplaćenog iznosa odjave pristigle do 7. travnja 2020. Opravdane zamjene prijavljenih hodočasnika moguće su samo uz odobrenje odgovornih osoba u Vojnom ordinarijatu.

Ostale informacije mogu se dobiti u Samostalnoj službi za suradnju s Vojnim ordinarijatom u Republici Hrvatskoj, na

tel.: (01) 2426-525 (spec.: 26 525) ili na

[www. Vojni-ordinarijat.hr](http://www.Vojni-ordinarijat.hr)

NAŠI POKOJNI

IVAN BILANDŽIĆ,

PU brodsko - posavska, u službi, Slavonski Brod , 10. veljače 1992.

ĐURO HARCET,

PU zagrebačka, 14.veljače 1993.

POČIVALI U MIRU!